

הכרעת דין
בעניינו של XXX מכינת שחקים

רקע:

1. העבירות המיוחסות לתלמיד הן עבירות לפי סעיפים 12.11 לתקנון המשמעת שעניינו התנהגות שיש בה משום פגיעה בכבודם, או ברכושם של מורי המסלול האקדמי, עובדיו או הסטודנטים שלו, אם נעשתה עקב או בקשר למעמדם כמורים, כעובדים או כסטודנטים, או אם נעשתה בתחומי המסלול האקדמי ו/או לפי סעיף 12.13 לתקנון המשמעת שעניינו התנהגות שאינה הולמת את כבוד המסלול האקדמי או את מעמדו של סטודנט במסלול האקדמי ו/או לפי סעיף 12.14 שעניינו עבירה על פי **חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998** ו/או לפי התקנון למניעת הטרדה מינית של המסלול אקדמי.
2. בשל חומרת העבירות שיוחסו לתלמיד, ביקשה התביעה כי תינתן החלטת ביניים שלפיה עד למתן החלטה אחרת תוגבל כניסתו של התלמיד לשטח המסלול האקדמי כאמור בסעיף 7.24 לתקנון המשמעת. בנוסף ביקשה התביעה לאסור על התלמיד ליצור קשר עם המתלוננת ו/או עם עדות הקשורות לקובלנה.
3. לאחר שקראתי את כתב הקובלנה ובהתחשב בין היתר בעובדה שהלימודים במכינה הסתיימו באותה והעת וגם תקופת המבחנים הסתיימה ברובה, נתתי ביום 27.2022 החלטה כדלקמן:

אבקש את תגובתך עד ליום 1.3.2022 בנוגע לבקשת התביעה לקבלת החלטת ביניים האוסרת עליך כניסה לשטח קמפוס המכללה למנהל.
- יובהר, כי בשל חומרת העבירות המיוחסות לך, נאסר עליך החל מיום 28.2.2022 ועד למתן החלטה אחרת (1) להכנס לכל מבנה בו מתקיימת בחינה או שיעור בהם נמצאת המתלוננת; (2) ליצור קשר עם המתלוננת במישרין או בעקיפין; (3) ליצור קשר עם העדים ו/או העדות במישרין או בעקיפין.
4. ביום 2.3.2022 הגיעה אלי תגובת ב"כ התלמיד לבקשת התביעה לצו ביניים. בתגובתו ציין ב"כ התלמיד כי "הוא מוצא לנכון להדגיש כי הוא אינו מתנגד כלל להרחקתו של התלמיד מהמתלוננת בטווח שלא יפחת מ- 10 מטרים, ויודגש – הרחקה זו לא תמנע מ-XXX להיכנס כאמור לשטח המכללה ולהמשיך להבחן ככל ואכן ישנם מבחנים".
5. לתגובתו צירף ב"כ התלמיד גם החלטה שניתנה על ידי בית המשפט השלום בנתניה בעקבות תלונה על איומים שהוגשה למשטרה על ידי המתלוננת נגד התלמיד. בהחלטה מיום 1.3.2022 קיבל בית המשפט השלום את הסכמות הצדדים המפורטות להלן:

פרוטוקול

ב"כ הצדדים:

מבלי להודות במי מהטענות הגענו להסכמה לפיה יינתן צו הדדי האוסר על מי מהצדדים להטריד את האחר, לאיים עליו, לבלוש אחריו או ליצור איתו כל קשר בין במישרין ובין בעקיפין לרבות באמצעות הטלפון, מסרונים, המרשתת וכל אמצעי תקשורת אחר.
כמו כן מוסכם כי הצדדים לא יתקרבו האחד אל השני במרחק שיפחת מ-10 מטרים.
מובהר כי אין בהסכמות אלה של הצדדים כדי להשפיע באופן כזה או אחר על המוסד האקדמי בו לומדים שני הצדדים, באשר ללימודיו של המשיב במוסד האקדמי.
מבקשים תוקף של החלטה להסכמה.
מבקשים כי הצו יינתן למשך 6 חודשים מהיום.

6. ביום 7.3.2022 התקיים דיון בעניינו של התלמיד. הדיון התקיים בזום. הסטודנט היה מיוצג על ידי עו"ד אסף דוק ועו"ד עודד רגב. מטעם ההגנה העידה XXX שזיהתה עצמה כחברה של התלמיד. בסופו של הדיון ביקשתי מהצדדים להעלות את טענותיהם בכתב. ב"כ התלמיד הסכים כי התלמיד לא יגיע למכללה עד למועד מתן החלטה בעניינו, וכי ככל שיתאפשר הוא יוכל לצפות בהקלטות השיעורים שמועברים בבית הספר למשפטים.
7. ביום 10.3.2022 הגיעו אלי סיכומי הממונה על התביעה, וביום 20.3.2022 נשלחו אלי באמייל סיכומים מטעם ב"כ התלמיד. אציין שהתאריך שמופיע על הסיכומים הוא 15.3.2022 ולא ברור לי פשר הפער בין תאריך זה לבין מועד המשלוח חמישה ימים לאחר מכן ב- 20.3.2022.
8. מעדויות התלמיד והמתלוננת עולה כי הם היו חברים לכיתת לימוד במכינת שחקים ושררו ביניהם יחסי ידידות במשך זמן מה. לאחר תקופה, עברו היחסים לקשר אינטימי והשניים קימו מגע מיני. זמן קצר לאחר מכן, היחסים בין השניים הסתיימו בטונים צורמים.
9. הקובלנה מבוססת על שורת אירועים שב"כ התלמיד בחר לכנותם:

- פרק האיומים
- פרק תנועת היריקה
- פרק "ההטרדה המינית" וה' סטורי'

בהכרעת הדין אתייחס בנפרד לכל אחת משלוש הסוגיות, אף שבמציאות מדובר בהתנהגויות שקשורות ומזינות האחת את רעותה.

האישום באיומים:

10. בכתב הקובלנה מפורטות עובדות לגביהן אין מחלוקת בין הצדדים. לאחר סיום הקשר בין התלמיד והמתלוננת, שלח התלמיד למתלוננת שורת הודעות (שצורפו לקובלנה תחת "נספח ההתכתבויות"):

א. התלמיד שלח הודעה, שבה נכתב בין היתר: "... כבר לא מדבר על זה שאת זונה של כסף תתביישי לך תתרחקי ממני כמה שיותר. אין לך מה לבוא למכללה יותר חבל לך על הבושות שלך באמת היום דיברתי על זה ואתמול יכין, נועה, ליהי, שון, שירן, ניב סער מייקי לינוי כולם אמרו לי שהם נגעלו ממך".

- ב. הודעה נוספת נוסחה בזו הלשון: "חיים תשמעי מה שאני אומר לך; אני שולח את זה רציני למכינה; נשבע לך; סוף המכינה; שולח לקבוצה; את כל זה...; כולם ידעו; בספר תורה; חושבת שתצאי מזה בלי פגיעה חחחחח; שולח לאקס שלך; לאושר; לאמא שלך; באינסטגרם; לכולם; שיראו מי את; את תצטערי על הכול.
- ג. המתלוננת כתבה לתלמיד: "XXX תפסיק בבקשה; אני מתחננת; שתפסיק"
- ד. במענה כתב לה התלמיד: "את לא מבינה איזה מסכנה את הולכת להיות; אחרי מה שעשית לי היום...; רצית שאשמור לך על השם; אין בן אדם שלא ידע איזה שרמוטה מסריחה את..."
- ה. בהתכתבות אחרת כתב התלמיד למתלוננת אין לך מה לבוא למכללה יותר חבל לך על הבושות שלך באמת" וכן: "ממליץ לך לא לבוא למבחן; תתכונני; כולם ידעו שאת אוהבת שגומרים לך בפה".
11. בדיון השמייע התובע המשמעותי גם הודעות קוליות של התלמיד שאינן מוכחות על ידו. בהודעות הקוליות נשמע התלמיד מדבר עם המתלוננת:
- "לא יודע אפילו איך הרשית לעצמך לעשות את זה מולי, כאילו את לא יודעת מי עומד מולך?, את הולכת באמת טל, כאילו עזבי שבאמת כבר נשרפת בכל המכללה, אבל את הולכת כל כך להתחרט על כל הדברים האלה שראיתי. באמת..., אין בן אדם אחד בתל אביב, במכללה, אם תלמדי בקריית אונו, בכל מקום שתלכי אין בן אדם אחד שלא ידע מי את...". וכן: "...את זונה מסריחה ואת צריכה להתבייש על ההתנהגות שלך...". וכן: "אני נותן לך נדר בחיים שלי שאיך שהמכינה נגמרת אני שולח את כל מה ששלחתי לך לקבוצה של המכינה, בואי תראי אם אמרתי את האמת או לא. בואי נראה".
12. ביום 24.2.22 העלה התלמיד לרשת החברתית "אינסטגרם" התכתבות של המתלוננת עם סטודנטית אחרת, וכתב:
- "חברה סליחה שאני מעלה דברים כאלה ואתם צריכים לראות את זה מדובר בבחורה חולה שמאיזושהי סיבה מדברת עליי שיש לי מחלות מין אחרי שנכנסה איתי למיטה..."
- התלמיד העיד בדיון שיש לו 900 עוקבים באינסטגרם וכי את ההודעה לעיל פרסם תוך שהוא מתייג את המתלוננת. כלומר, שניתן לזהות שמדובר בה ולא באחרת.
13. התלמיד בעדותו הודה ששלח הודעות גם לאביה ולאמא של המתלוננת ולאקס שלה, אולם הודעות אלו לא צורפו לחומר הראיות. בעדותו ציין התלמיד לגבי תוכן ההודעות כי היה לו קשר חיובי עם אביה של המתלוננת וכי רצה לספר לו "איך הבת שלו מתנהגת". גם את האקס רצה התלמיד לידע "לגבי התנהגות המתלוננת". המתלוננת העידה כי חסמה את התלמיד בחשבון של אימה על מנת לא לגרום לה עוגמת נפש כשתראה מסרים ממנו, וביקשה מאביה לא להקריא לה את ההודעה ששלח התלמיד משום שהרגישה מוצפת.
14. בעקבות המסרים לעיל ותחושת האיום הממשי שהרגישה התלמידה היא הגישה נגד התלמיד תלונה במשטרת ישראל וכן קיבלה ביום 24.2.22 צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 וביום 1.3.22 בדיון שהתקיים בבקשה זו, ניתן צו הדדי בהסכמה.

15. בסיכומי ב"כ התלמיד, אין הוא מכחיש את מסכת האירועים המתוארת. למעשה מודה ב"כ התלמיד כי בוצעו איומים כלפי המתלוננת. בסעיפים 24 ו-28 לסיכומים נכתב:

התובע כותב בסעיף 34 לטיעוניו כי המתלוננת "ביקשה מפורשות מהתלמיד לחדול ממעשיו ואיומיו". לצערי אמרה כזו יכולה להטעות את הועדה. **התלמידה אכן ביקשה מפורשות מהתובע להפסיק לאיים עליה, אך לא ביקשה ממנו, לא מפורשות ולא בכלל (כי לא היה לה צורך בכך) לחדול ממעשים מיניים (שכן אלו לא היו).**

"התלמידה לא הייתה חשודה במיניסטר"

המתלוננת אמנם כתבה פעם אחת לתלמיד **שהיא "מתחננת שיפסיק"**, אבל היא "התחננה" שיפסיק לאיים עליה

סימון בצהוב י. ה-ג

16. בדיון הפלילי - כדי שתתקיים עבירת האיומים נדרשת קליטה של דברי האיום אצל המאויים עצמו. כלומר, על מושא האיום לקלוט בעצמו את האיום המופנה אליו. אכן, בנספח ההתכתבויות מופיעים המסרים הבאים:

המתלוננת: אני בדרך למשטרה

התלמיד: לכי לכי

המתלוננת: מה שאתה עושה עכשיו זה איומים

התלמיד: אני שולח את זה ככה או ככה

המתלוננת: הכל מצולם ומוקלט

התלמיד: איומים על משהו חוקי.

תלונתה של המתלוננת במשטרה מתייחסת לדברי האיום שהפנה אליה התלמיד על כוונה לפגוע בשמה בקרב סטודנטים במכינה, ובקרב צבר בני אדם מחוץ למכינה (כולל פרסום באינסטגרם). אין חולק איפוא שהמאוימת קלטה היטב כי מדובר באיומים כלפיה. לפיכך, במישור הדיון המשמעתי נעברה עבירה על סעיפים 12.11 ו-12.13 לתקנון המשמעת.

17. ב"כ התלמיד טען בהרחבה בסיכומים כי הודעות ש-בנספח ההתכתבויות אינן עומדות בפני עצמן ויש למקם את האיומים מצד התלמיד במסגרת רחבה של "סערת רוחות", שבה היה שרוי באותה העת. לטענתו, המתלוננת הפיצה שמועות בקרב חבריו למכינה על כך שהוא חולה במחלות מין וכן שלחה תמונה שלו בה הוא נראה בתחתונים, לחברתה ללימודים. עוד טוען התלמיד כי נפגע עמוקות מכך שהמתלוננת שיקרה לו לאחר ערב שהיו ביחד בבר על כך שהיא נמצאת לבדה בדירה בעוד שלמעשה הלכה ללמוד אצל חבר במכינה.

18. גרסתו של התלמיד כי ההודעות נשלחו למתלוננת בעקבות רוגז ו/או פגיעה ברגשות – אינה מהווה הצדקה להתנהגות החמורה. למעלה מן העניין אוסיף כי לטעמי קיים גם ספק לגבי האופן בו פירש התלמיד את התמונה שהמתלוננת ששלחה ל-XXX בצירוף **שאלה** "נראה לך של-XXX יש מחלת מין?" לטענת המתלוננת היא חששה מאפשרות זו לאחר שקיימה יחסי מין עם התלמיד. מנגד, החברה XXX שעדותה נשמעה בדיון טענה כי למתלוננת לא היה בסיס לחשש שנדבקה מהתלמיד ולפיכך להבנתה מדובר במסר פוגעני מצד המתלוננת. אציין כי עדותה של החברה XXX לא היתה מהימנה עלי. בעדות התברר כי XXX היתה בתחילה חברה של המתלוננת אך בשלב מסוים עברה צד כדי להגן על התלמיד מפני המתלוננת. המעורבות

הרגשית של XXX בסכסוך בין התלמיד למתלוננת ניכרה היטב בעדותה. XXX העידה שהיא מרגישה **נבגדת** על ידי המתלוננת **ולפיכך אינה מדברת איתה בעת הזו**. מנגד, היום היא רואה עצמה חברה טובה מאד של התלמיד.

19. טענות ב"כ התלמיד לגבי "סיפור המסגרת" של **נספח ההתכתבויות** אינן מקלות או מערפלות את חומרת התנהגות התלמיד שבחר במודע לשלוח מסרים מאיימים, קללות וביטויים שיש בהם לפגוע קשות בכבודה של המתלוננת ולהשפילה. אדם נמדד "בכיסו, כוסו וכעסו". גם אם היה בליבו של התלמיד על המתלוננת, אין לקבל את תגובתו המתוארת לעיל. למען יהיו הדברים ברורים אדגיש כי האיומים והמסרים המשפילים ששלח התלמיד התייחסו כולם למעמדה של המתלוננת כתלמידה במכינה. כך עולה מפורשות מהתכתובות שמצוטטות בסעיפים 10 א-ה ובסעיף 11 לעיל בהם מאיים התלמיד על המתלוננת שיפיץ עליה חומרים לשאר תלמידי המכינה. בכך אני דוחה מכל את טענתו של ב"כ התלמיד בסעיף 46 לסיכומים כי מדובר בסכסוך אזרחי בין שני אנשים והעבירות לא נעברו בשל היותה של המתלוננת תלמידת מכינה.

20. בהתבסס על הראיות שהוצגו בפני, אני מוצאת שהתנהגות התלמיד מהווה פגיעה בכבודם של הסטודנטים במסלול האקדמי כאמור בסעיף 12.11 לתקנון המשמעת והתנהגות שאינה הולמת את מעמדו של סטודנט במסלול האקדמי כאמור בסעיף 12.13 לתקנון המשמעת.

האישום ביריקה לכיוון המתלוננת בתוך הקמפוס

21. האירוע השני נשוא הקובלנה התרחש ביום 23.2.22 בשטח המסלול האקדמי. בדיון הוצג סרטון שבו נראה התלמיד יורק לכיוונה של המתלוננת כאשר היא עוברת לידו. האירוע קרה כאשר חבורת תלמידים עמדה יחד בסמוך לכיתות הלימוד של המכינה.

22. בדיון הציג התלמיד גרסאות שונות. בתחילה טען כי אינו זוכר כלל את האירוע והוא מכחיש אותו. לאחר מכן שינה גרסה ואמר **שאוּלִי** חש צורך לירוק ובתיאום זמנים עברה "בדיוק" באותו רגע המתלוננת לידו. ב"כ התלמיד הציג את הדברים בזו הלשון:

14. תחילה, **ובטרם** הוצג לתלמיד הסרטון, אכן טען התלמיד כי הוא כלל לא זוכר אירוע של יריקה והכחיש כי ירק על המתלוננת (**מדוע שהתלמיד יזכור משהו שהוא לא ביצע?**).

לאחר שהציגו לתלמיד את הסרטון, אמר הלה **"אוּלִי"** חש צורך לירוק בזמן שהמתלוננת עברה, אך בשום אופן **לא ירק** עליה.

(סימון בצחוב י. ה-ג)

23. ב"כ התלמיד טען בפני כי לא הוכח כי התלמיד ירק על המתלוננת.

התלמיד לא יורק על המתלוננת, וככל שאכן יורק (להבדיל מתנועת יריקה) **הרי והוא יורק לכיוון הריצפה** ובשלב זה המתלוננת רחוקה מטר אחד לפחות מהתלמיד (כך שאפילו רסיסים לא ניתזו).

לתמיכת האמור בתת הסעיף הקודם, הרי שמהסרטון עולה שהמתלוננת ממשיכה בדרכה באופן רגיל לחלוטין. **בהקשר זה יצוין כי הח"מ שאלו את המתלוננת איך זה שהיא לא נעצרה? אפילו לא האטה? שום אינסטינקט של הלם, שום תגובה, לא השפילה מבט לכיוון החולצה או המכנס כדי לראות האם ואיפה פגעה בה היריקה, פשוט ממשיכה ללכת בהפגנות (והצופה שישתכל טוב יבחין אפילו בחיוך על פניה של המתלוננת שנשאר מהרגע שחלפה על יד התלמיד ועד שנעלמה מהמסך).**

לדעת הח"מ, ההסבר אותו סיפקה המתלוננת לשאלות אלו, ולפיו המשיכה ללכת בצורה רגילה כי לא רצתה לעשות מהומה על יד כל האנשים, אינו משקף את האמת, שכן כאמור ישנן תגובות אינסטינקטיביות בגוף האדם שלא ניתן לשלוט עליהן. לו היה התלמיד יורק על המתלוננת הרי וזו באמת הייתה מגיבה בהלם, הלם שלבטח היה לו ביטוי בסרטון.

סימון בצהוב י.ה-ג

24. הדקויות הנטענות על ידי ב"כ התלמיד לגבי מעשה היריקה, אינן יכולות להחליף מראה עינים ושכל ישר. בסרטון רואים בבירור ובצורה שאינה משתמעת לשתי פנים את התלמיד יורק לכיוון /על המתלוננת כאשר היא עוברת לידו. לא השתכנעתי בעניין זה בחשיבות ההבחנה אם מדובר ביריקה שפגעה במתלוננת או ביריקה לכיוון המתלוננת שפיספסה אותה. לדקויות שמנסה ב"כ התלמיד להצמיד לאירוע היריקה מתאים הפתגם האמריקאי: **אם זה נראה כמו ברווז, הולך כמו ברווז ועושה קולות של ברווז - זה ברווז**. הסרטון מתעד התנהגות מבזה ומשפילה של התלמיד כלפי המתלוננת בשטח קמפוס המכללה למנהל.

25. ב"כ התלמיד טען בסיכומים כי שהמתלוננת לא הקימה מהומה בעקבות היריקה לכיוונה/ עליה מעידה על כך שלא הבחינה במעשה.

- הח"מ עומדים על כך שהמתלוננת כלל לא הבחינה בכך שהתלמיד יורק לידה על הריצפה, ובידיו הסבר אחר. מי שככל הנראה הבחינה בכך שהתלמיד מבצע תנועת יריקה אל עבר הריצפה היא **שירן** חברתה של המתלוננת. היא זו שלאחר מכן אומרת למתלוננת כי נראה לה שהתלמיד ביצע תנועת יריקה לכיוונה, ומשכך המתלוננת מיהרה לגשת למצלמות.

המתלוננת העידה כי הבחינה ביריקה עליה/ לכיוונה אך היתה בהלם מההשפלה מול חבריה ללימודים ולכן לא עצרה ליד התלמיד ולא הקימה מהומה.

26. אני רואה חשיבות לבירור אם המתלוננת הבחינה או לא הבחינה בפעולת היריקה לכיוונה/ עליה. התביעה הרימה את נטל ההוכחה כי הפעולה נעשתה על ידי התלמיד ובציר הזמן של התנהגות התלמיד כלפי המתלוננת היריקה מהווה את אקורד הסיום לאחריו הגישה המתלוננת למשטרה תלונה על איומים.

27. פעולת היריקה לכיוון/על המתלוננת מהווה התנהגות ברף העליון של פגיעה בכבוד התלמידה והתנהגות שאינה הולמת את מעמדו של התלמיד. משכך, נעברה גם בהקשר זה עבירה לפי סעיפים 12.11 ו-12.13 לתקנון המשמעת.

האישום בעבירה על התקנון למניעת הטרדה מינית ו/או עבירה לפי ס' 12.14 לתקנון

28. לגישת התובע, מעשיו של התלמיד עולים כדי עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית בחלופות הקבועות בס' 3(א)(4); וס' 3(א)(5) לחוק. התובע הפנה את בית הדין לכך שחלק גדול מפניות התלמיד אל המתלוננת במסגרת ההודעות מאיימות, היו פניות מיניות גרידא – בין היתר הטיח בה התלמיד, כי היא "זונה מסריחה" וכן "זונה של כסף" ושב וכינה אותה "שרמוטה" וכי הוא ידאג שכל המכינה תדע זאת. המתלוננת ביקשה מפורשות מהתלמיד לחדול, אך התלמיד המשיך ואף איים, שכולם ידעו "שאת אוהבת שגומרים לך בפה". לטענת התובע דברים מכוערים וקשים אלה מהווים גם את מעשה העבירה לפי החלופה הקבועה בס' 3(א)(5) שהוא כאמור התייחסות מבזה או משפילה.
29. ב"כ התלמיד טען שלא התקיימו יסודות מעשה העבירה של הטרדה מינית. לטענתו התבטאויות התלמיד הן קללות ולא הטרדה מינית.
- מבחינה משפטית, לא ניתן לייחס ל"אותן הודעות מאיימות" גם אופי מיני (למעט מצב בו הייתם מאשימים את התלמיד בסחיטה (מינית) באיומים – וזה למיטב זיכרונם של הח"מ לא המקרה).**
- התלמיד קילל את המתלוננת, איים על המתלוננת אולי אפילו שנה את המתלוננת בשלב זה (דבר ידוע שהקו שמפריד בין אהבה לשנאה הינו דק ביותר), אך לא הייתה שום כוונה מינית במעשיו, בטח לא הטרדה מינית.
30. בתיק מס 33/2015 דן בית הדין לערעורים לענייני משמעת במכללה למנהל בקובלנה על הטרדה מינית שהוגשה בעקבות דין ודברים חד-פעמי שהתרחש במהלך שיעור. המתלוננת פנתה לסטודנט ואמרה "אתה מוכן לסתום את הפה שלך אתה לא מפסיק לדבר מתחילת השיעור". במענה כינה אותה הסטודנט זונה.
- בית הדין לערעורים פסק כי בנסיבות המקרה שלפיו, הטחת המילה "זונה" במתלוננת אינה מהווה הטרדה מינית:
- המערער הטיח במתלוננת שורה של עלבונות ובהם את העלבון "זונה", ביטוי שלצערי נעשה בו שימוש תדיר כניבול פה. הדברים נאמרו על ידו כחלק מדין ומדברים שהתפתח בינו ובין המתלוננת, מתוך סערת רגשות ובלהט הויכוח. לפיכך, אין בדברים "הקלים" שהטיח המערער במתלוננת כדי להוות משום הטרדה מינית.....
- אלא שבכל אלה אין כדי להוביל למסקנה כי התנהלותו של המערער אינה חמורה. אכן המתלוננת היא זו שפנתה ראשונה למערער ואמרה לו: "אתה מוכן לסתום את הפה שלך? אתה לא מפסיק לדבר מתחילת השיעור", אלא שאין בכך להצדיק את שטף הקללות שהוטח בה, ושהיה בו לפגוע קשות בכבודה ולהשפילה.
- זאת ועוד, אף אם אמירת הדברים שהטיח המערער במתלוננת מקובלת "ברחוב", כפי שטען בא כוחו של המערער, הרי שאין אנו "ברחוב" כי אם במוסד אקדמי. לטעמי, סטנדרט ההתנהגות אותו יש להחיל על הבאים בכותלי מוסד אקדמי, חמור מזה החל "ברחוב". בהתאמה יש להתייחס בחומרה רבה גם להתנהלות דוגמת זאת שהפגין המערער.
- המערער זוכה מעבירת הטרדה מינית והורשע בעבירות על סעיפים 13.11 ו- 13.13. לתקנון המשמעת.
31. במקרה לפני לא מדובר באירוע חד-פעמי של דין ודברים הכולל ביטויים פוגעניים שהתרחש ב- LIVE בכיתה. "נספח ההתכתבויות" כולל אמרות פוגעניות, מעליבות ומבזות של התלמיד שחלקן נושאות אופי מיני שנכתבו במועדים שונים ולאורך זמן.

32. בדומה לבית הדין לערעורים אף אני סבורה כי מה שמקובל ברחוב לא אמור להיות מקובל במוסד אקדמי וקל וחומר לא במכינה בה צריכים התלמידים להיות ללא רבב על מנת להתקבל כסטודנטים מן המניין. זאת ועוד, אני סבורה שמחובת המסלול האקדמי להבטיח לבאים בשעריו סביבת לימודים מוגנת מהטרדות מיניות ומקללות. לפיכך, אני מקבלת את הניסיון של של ב"כ התלמיד בסעיף 22 לסיכומיו לטעון כי אילו היה מטיח התלמיד במתלוננת "את מיץ של זבל" - ביטוי כזה לא היה נחשב התנהגות לא נאותה.

בהקלטות אלו נשמע התלמיד (בין היתר) מקלל את המתלוננת. המילה "זונה" לא יכולה לקבל אופי מיני כאשר היא מצויה בתוך משפט "את זונה מסריחה".

באותה מידה יכול היה התלמיד להגיד "את מיץ של זבל".

התלמיד הרי בכל ההקלטות האלו אמנם כועס על המתלוננת, ולפרקים אף מקלל אותה, אך מעבר למילה "זונה" הרי שאין שום מילה בהקלטות אלו (או בציטוטים אותם ציטט התובע מתוך ההקלטות בסעיף 7 לטיעוניו) שניתן אפילו לבלבלה עם מילה בעלת אופי מיני.

המאזין בעל השכל הישר יבין במיידית כי התלמיד מקלל את המתלוננת.

בשפה העברית, המילים "זונה", "בן/בת זונה" הרי משמשות כקללה וזה לא דבר שהח"מ המציאו. האם כל פלוני שיריב עם אלמונית וישתמש במילה "זונה" משווה "אופי מיני" לדבריו?

33. המעשים של הסטודנט הם חמורים ביותר. הוא פגע בכבודה של המתלוננת בקשר למעמדה כתלמידת מכינה ויצר סביבה לימודים עוינת עבודה. עם זאת, בשל הגוון הפלילי של האישום בהטרדה מינית המיוחס לתלמיד – על התביעה לעמוד ברף הוכחה גבוה לגבי התאמת מעשי העבירה להגדרת העבירה. משמע: "ההתייחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו, כאשר אותו אדם הראה למטריד כי אינו מעוניין בהתייחסויות האמורות"; או "ההתייחסות מבזה או משפילה המופנית לאדם ביחס למינו או למיניותו...". לאחר ששקלתי את הראיות שהציגו הצדדים, לא השתכנעתי שהתביעה הרימה את נטל ההוכחה שמוטל עליה לעניין האישום בעבירה על סעיף 12.14 לתקנון. לפיכך אני מזכה את התלמיד מעבירה זו. ההתייחסויות המיניות למתלוננת ב-נספח ההתכתבויות מהוות כשלעצמן עבירה נוספת על סעיפים 12.11 ו-12.13 לתקנון המשמעת.

גזר הדין:

במקרה לפני מדובר בתלמיד מכינה שאמור להתנהג ללא רבב בתקופת המבחן של כניסה למוסד האקדמי. לא כך התנהג התלמיד. התנהגותו עולה כדי התנהלות בריונית מתמשכת וחמורה שכללה איומים מפורשים על המתלוננת לפגיעה בשמה (שחלקם מומשו), אמירות פוגעניות, משפילות וקללות. התלמיד ירק על/לכיוון המתלוננת בשטח הקמפוס, ואף הטיח במתלוננת עלבונות עם שימוש בביטויים מיניים פוגעניים.

התלמיד לא התנצל במהלך הדיון ולא קיבל אחריות על מעשיו. התרשמתי שהתלמיד לא הפנים את החומרה במעשי האיומים ואת האלימות שנקט כלפי המתלוננת כאשר ירק לכיוונה/עליה. לאור כל זאת אני קובעת שעונשו של הסטודנט יהיה בהתאם לסעיף 15 לתקנון: הרחקה לצמיתות ממכינת שחקים.

ככל שהחלטה זו תפורסם יעשה הדבר ללא ציון שם התלמיד.

זכות ערעור תוך 15 ימים.

יפעת הולצמן גזית

פרופ' יפעת הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת